

SLOBODNÁ VÔĽA

Tento pojem pozná skoro každý človek. Ale nie každý vie, čo skutočne znamená. To už tiež bolo tu na stránke neraz vysvetlené a boli uvedené citácie zo Slova, ale predsa by sme to radi doplnili prežitím, ktoré všetko toto podčiarkne a potvrdí.

Pripomeňme si teda v skratke, čo pojem „slobodná vôľa“ znamená. Znamená to, že človek sám môže rozhodnúť o tom, ako využije „neutrálnu energiu“, ktorá pochádza od Stvoriteľa, ktorá je všade a všetko oživuje. Či k pomoci ostatným tvorom a podpore svojho okolia - pozitívne, alebo k ničeniu a ubližovaniu – negatívne.

Kto dokáže uznať, že Stvoriteľ je dokonalý, tomu nebude zaťažko pochopiť, že nie len my jediná – pozemská ľudia, zvieratá a rastliny existujeme a Boh sám, ale že života je všade okolo nás, aj nad nami, omnoho viac, ako by sme si vôbec dokázali predstaviť. Stvoriteľ by nemal šancu každého sledovať a riadiť jeho osud. Stanovil preto zákony, ktoré podľa nášho konania formujú cestu nášho života, a ktoré teda každému skrz prirodzené dianie v jeho živote ukážu, či konal správne, alebo nie. Ak koná správne, t.j. nikomu neubližuje, ale naopak pomáha a podporuje všetko k Stvoriteľom chcenému vývoju, tak takisto všetko bude podporovať vývoj toho, kto tak koná. A duchovný vývoj - zdokonaľovanie je zmyslom života človeka na zemi. Ak však niekomu ubližuje, bude aj jemu ubližované, aj keď možno od niekoho iného a v inej forme (podstata však ostane zachovaná – klamár bude oklamáný, zlodej okradnutý, atď.), aby si uvedomil, že konal nesprávne a prežil to, čo spôsobil iným, či už v tomto živote, alebo minulom. Ak to prijme a polepší sa, tak získal odpustenie – vina sa mu „zmyla“. Ak sa polepší ešte skôr, ako sa mu to vráti, tak ho to zasiahne len slabo – symbolicky, alebo ten „trest“ vôbec ani nepocíti – a tak isto stojí bez viny.

*Každým rozhodnutím, t.j. už myšlienkou, ale aj slovom a skutkom si človek sám tvorí cestu, ktorou musí prejsť. Pomôžem si vysvetlením samotného Stvoriteľa týchto zákonov: „Osud človeka, rovnako ako národa a nakoniec celého ľudstva možno prirovnáť k vlaku, ktorý stojí a čaká na jednokoľajnej trati, rozvetvujúcej sa všetkými smermi. Človek podľa svojej ľubovôle nastaví výhybku, naskočí a vypustením pary uvedie stroj do pohybu, to znamená oživí ho. Po vjazde na zvolenú koľaj možno potom vymenovať jednotlivé stanice a konečný cieľ, ale nie presnú hodinu práve platného príchodu, keďže to záleží od rýchlosti jazdy, ktorá sa môže meniť podľa správania človeka. **Človek oživuje** totiž stroj a poháňa ho dopredu buď pokojným rovnomerným tempom, alebo s búrlivou vášňou, alebo občas striedavo, vždy podľa svojho vlastného druhu. Čím viac sa taký vlak človeka, národa či ľudstva blíži po svojej trati, teda svojím osudovým smerom ku niektorej stanici, tým istejšie sa dá potom vidieť a určiť jeho blízky príchod. Traťová sieť má však aj niekoľko spojovacích liniek, ktoré možno použiť i **za jazdy** dodatočným prehadzovaním výhybiiek, aby sa zmenil smer a dosiahol tiež iný než pôvodne zvolený konečný cieľ. To potom samozrejme vyžaduje spomalenie jazdy pred takou výhybkou, zastavenie a prehodenie výhybky. Tá spomalená jazda znamená uvažovanie a zastávka rozhodnutie človeka, ktoré je mu možné vždy, až do posledného rozhodujúceho okamihu; to prehodenie výhybky je čin, nasledujúci po tomto rozhodnutí.“*

A dnes, keď silný tlak Svetla tlačí všetko k uzatvoreniu a teda k prejdeniu zvolenej cesty, človek to, čo by „prechádzal“, alebo lepšie povedané prežíval aj niekoľko životov, prežije za veľmi krátky čas. Veľmi skoro uvidí, či sa rozhodol správne, alebo nie.

Skôr, ako uvedieme spomínané prežitie, je potrebné ešte doplniť jednu vec. To, v akej silnej miere sa človeku to, či ono dobro, alebo zlo vráti, to podľa spravodlivosti záleží od toho, nakoľko dobrý, alebo zlý čin, slovo, či myšlienku tento zákon vyrovnáva. Záleží to aj od vnútorného postoja dotyčného v čase vracania sa „karmy“, alebo spätného pôsobenia. Ak človek napríklad oklame niekoho, kto oklamal jeho, je to menej zlé, ako keď oklame niekoho, kto sa stále snažil byť k nemu úprimný, aby mu pomohol. A keď odmietne Toho, ktorý ho stvoril a ktorý mu dal všetko, čo pre život a svoju radosť potrebuje, a ktorý sem prišiel, aby nám všetkým pomohol dostať sa z očividnej biedy (duševnej a duchovnej), tak spätný účinok musí byť tak silný, že už závisí len od všetkých predošlých prežití dotyčného – od kvality jeho ducha, či tento spätný úder ešte „ustojí“ a dokáže sa zmeniť (ak mu na to ešte ostane čas), alebo ho to rozdrví.

*Nasleduje sľúbené prežitie:
Bol som malý chlapec, keď sa v mojej rodine objavilo Posolstvo Grálu a aj Večné zákony. Členovia rodiny sa automaticky „roztriedili“ na tých, ktorých to zaujímalo a začali tieto knihy čítať a na tých, ktorých to nezaujímalo. Alebo inak povedané, nechceli, aby ich to zaujímalo, lebo nemali čas na nejaké neviditeľné duchovno, museli sa – chceli sa starať len o to viditeľné. Jedná sa o otca a jeho otca – môjho deda, ktorí veria v Boha a chodia do kostola, a modlia sa: „Bud' vôľa Tvoja“, ale ani jeden sa nestará o to, aby tú vôľu spoznal a vykonával. Pri ich odmietnutí Slova možno zohralo svoju rolu aj to, že niektorí členovia rodiny sa po začatí čítania Slova nesprávali tak, ako to vyžadovali ich predstavy a možno aj Slovo samotné a skrz správanie ľudí posúdili Slovo. Nikto však nemá dbať na rečníka – na osobu, ale na slovo. To hlásal už Ježiš a preto ich to neospravedľňuje.*

Nastala situácia, keď mama čítala a snažila sa žiť podľa Slova, no otec nie. Ak by sa ho chytil aj otec a začal ho žiť, tak v kritickej situácii by nebol urobil to, čo urobil – t.j. keď prišla moja – vtedy ťažkým prežívaním oslabená mama o prácu, poslal ju študovať na vysokú školu.

Všetko cítenie, teda nežnosť a ženskosť, ktoré moja mama mala, boli potlačené stresom a prepínaním rozumu. Vznikla nerovnováha, lebo pozitívne - mužské – hmotné a negatívne – ženské – duchovné sa prestali dopĺňať. O „teplo domova“ sa už nemal kto starať. Láska, pokoj a zmysel pre čistotu, uložené v duchu ženy, boli prebité prílišným myslením. Cit v žene vyhasol. Ten v mužovi však ostal stále tlieť a o to viac ho bolel chlad, ktorý už z jeho ženy vyžaroval.

*Tento pán svojej žene poradil podľa **svojho** najlepšieho vedenia, nechcel nikomu zle, chcel len, aby sa mali ešte lepšie – z materiálneho hľadiska. Povýšil však seba nad Stvoriteľa – svoje vedenie nad Vôľu Božiu, keď ju odmietol prijať – Slovo aspoň len preskúmať. Ak by to urobil, zistil by, že všetko čo je tam, je len čistá pravda, že to nie je žiadna sekta ani nové náboženstvo, ako sa možno domnieval, ale len pravdivé rady – návod ako žiť. Prečítal by si tam, že predsa nemôžu dvaja chodiť loviť mamuta – muž aj žena, lebo ho nebude mať kto spracovávať a ich námaha aj tak vyjde navivoč. Že žena má svoju úlohu vo stvorení, tak isto ako muž. Že žena bola stvorená skôr na prácu ducha,*

t.j. vďaka svojej jemnosti a citlivosti sa mala napájať na vyššie svety, čím by získala také vyžarovanie, že už len svojím bytím by vplývala na svoje okolie tak, aby každý konal v blízkosti ženy najlepšie ako len vie – čo sa v minulosti, keď boli ženy ženskejšie, aj dialo. Dočítal by sa tam aj to, že muž je naopak uspôsobený svojou hutnosťou, aby pretváral a zdokonaľoval hmotu, ktorá ľuďom slúži k pozemskému životu. K tomu mu mal **slúžiť** rozum. Dozvedel by sa, že pri rozhodnutiach je treba dbať na Vôľu Božiu a že ak človek koná inak – proti nej, vypomstí sa mu to, lebo ako tvor je podrobený zákonom stvorenia, ktoré udržiujú poriadok. Nebol by teda poslal ženu študovať – namáhať rozum, prípadne by sa snažil urobiť všetko pre to, aby popri študovaní mala čas aj na duchovné vzdelávanie.

Po skončení jej štúdia videl, že o ženu už prišiel a veľmi ho to bolelo. O ženu, ktorá počas štúdia nechala aj duchovné vzdelávanie – Slovo, lebo jej na to neostal čas alebo energia. Preto, že jeho rozhodnutie na začiatku nebolo spôsobené zlým chcením, ale iba nevedomosťou, a možno aj pre niečo iné, mu bola poskytnutá opäť možnosť dostať sa k Slovu - cez jeho syna, k tej Pravde, ktorú zúfalo potreboval vedieť, aby našiel východisko zo stavu do ktorého ho „život“ (jeho predošlé rozhodnutie) dostal. Či to bola tvrdohlavosť a rodičovská pýcha, ktoré otcovi opäť bránili v prijatí Pravdy, alebo len strach z nového, či pohodlnosť, to už ja neviem, ale Pravdu odmietol a následok bol ten, že otec prišiel aj o syna, ktorého má tak rád. Syn totiž nemohol vydržať tie trenice, ktoré medzi ním a jeho ženou nastávali denno-denne, lebo dobre vedel, ako sú obaja temnom odvedení a jeho to bolelo práve tak, ako to, že dvaja ľudia, ktorých má rád sa tak vadia, a tak odišiel od nich z domu a teraz žije sám. Otec, ktorý bol už takmer zúfalý nad správaním jeho manželky, stratil oporu v synovi, ktorú si snád' ani nechcel priznať, alebo možno aj áno. Syn sa mu totiž stále snažil byť priateľom, ale otec ani tento raz nebol ochotný „prehodiť výhybku“ – najprv zmeniť seba, keď chcel, aby sa zmenil jeho život. Ved' je starší a študovaný a má toho prežiť viac, tak prečo by mal počúvať mladého!

Rozvod manželov je teraz na spadnutie a ak sa rozvedú, tak kvôli určitým veciam by tento pán prišiel o takmer všetky svoje doterajšie investície.

Kvôli hmotnému zabezpečeniu svojej ženy a syna, odmietol svojho Boha a tak prišiel o ženu a s ňou aj o tú hmotnú zábezpeku a neskôr aj o syna (ktorý sa od neho odsťahoval). O syna však prišiel len z jeho pohľadu, lebo syn ho má stále rád a stále sa mu snaží pomôcť a aj poradiť. Otec mal ešte raz možnosť prijať Slovo, pretože mal pomôcť sebe samému a aj svojej dcére, ktorá sa mu narodila, kým syn rástol, a v ktorej je tiež túžba po Svetle a Pravde, a hlavne mal pomôcť ostatným ľuďom - blížnym.

V príbehu by sa dalo pokračovať, ale to podstatné už povedané je. O mame a jej spätných účinkoch za to, že svoje rozhodnutie a teda zodpovednosť nechala na manžela a za to, že nechala Slovo kvôli škole, tu nebudem hovoriť.

Z tohto prežitia môže každý jasne a zreteľne vidieť, ako zapôsobil zákon spätného pôsobenia na otca, ktorý svojím rozhodnutím nastavil výhybku a zvolil si cestu – odmietnutie Slova. **Na ceste, ktorou prirodzene musel prejsť mu neostalo takmer nič z toho, kvôli čomu toto Slovo odmietal a predsa by mal teraz všetko to, čo chcel mať vtedy, ak by ho bol prijal.** Ba čo viac, mal by toho omnoho viac, lebo okrem ženy aj jej lásky, syna a hmotnej zábezpeky, by mal vedenie o tom, ako si zaobstaráť „hmotnú

zábezpeku“ aj na tom svete, ktorý ho čaká, keď z tejto zeme odíde a na ktorom predsa každý človek trávi väčšinu svojho vlastného bytia. Do tohto sveta a možno aj do vyššieho, by ho sprevádzala vďaka ľuďí, ktorým v núdzovej dobe pomohol. Vedel by aj to, čo by ho čakalo, ak by sa bol rozhodol nesprávne, teda pre zavrhnutie Slova (čo aj urobil) a teraz to prežíva a ešte aj bude. Pretože v Slove je jasne napísané, že každému bude odobraté to, čo mu bráni v prijatí tohto Slova, lebo inej cesty k Bohu - domov do Svetlých výšin niet a teda je to prejav Božej lásky, ktorá sa práve v týchto dňoch oslavuje, na ktorú si ale málokto z nás spomenie a ktorú takmer nikto skutočne v jej prejavoch nespoznal.

„Ťažkým utrpením budú teraz ľudské duše uvoľnené (z pút, ktoré im nedovolia to Slovo prijať) a pripravené k prijatiu Slova, ktoré im prinášam z Boha!“

Otec by bol naplnený šťastím. Teraz si len prežíva v utrpení zo dňa na deň a hnevá sa na každého, len nie na seba a uvaľuje na seba stále novú vinu. Netuší, že tí, na ktorých sa tak hnevá, tým bude ešte veľmi vďačný, keď spozná pravdu. Na to ale musí prísť aj o to posledné čo mu ostáva a čo ho oddeľuje od Pravdy, od Slova zaslúbeného Radcu a Sudcu – o tvrdohlavosť a duchovnú lenivosť. O vieru v dostatočnosť vlastných vedomostí. To je však prekážka k prijatiu Slova pre mnohých ľudí, ktorí sú držaní v pavučine temna. Preto bude teraz táto pavučina spolu s domýšľavosťou ľudí rozmetaná Božou silou a ešte raz zaznie Pravda po celej zemi, aby každý, kto bude chcieť – mohol spoznať Slovo Pravdy, Slovo svojho Boha - teda Jeho vôľu.

Kolko ľudí dnes takto trpí a nevidí iné východisko zo svojej situácie ako to, že sa len za tvrdých vnútorných bojov s ňou zmieri a hľadaním hmotných radostí hľadá vnútorné naplnenie, čo sa im aj tak nepodarí, ako to vo svojom vnútri aj cítia. A to namiesto toho, aby sa chytili Pravdy, ktorú zatiaľ nepoznajú, ale len preto, že ju nehľadajú. A pritom všetku tú energiu, by mali radšej venovať zmene samých seba. Bez toho to totiž nepôjde a kto si skutočne chce pomôcť a nie len sa ľutovať, ten to bude ochotný prijať a cestu k zmene seba bude musieť, tak, či tak podstúpiť – čím skôr tým lepšie. Kto vážne chce a bude toto, pre mnohých nové, Posolstvo skúmať, ten musí nájsť východisko. To platí pre prežívanie aktuálne, ale aj pre to, čo nás všetkých ešte iba čaká.

Dávajte preto pozor, aby ste Pravdu nenechali prejsť okolo seba bez povšimnutia, alebo ju snád' nezavrhlí kvôli niečomu inému. Horko by sa vám to vypomstilo! Keď vás však utrpenie navštívi, hľadajte chybu v sebe, hľadajte Pravdu a zmeňte sa podľa nej!

INEJ ZÁCHRANY NIET!

* * *

Nasledujú citácie z Posolstva Grálu, ktoré práve prežívané dianie predpovedali a predpovedajú aj to, čo sa ešte diať bude.

„Už pracujú živly, nasledujúce moje volanie, aby násilím uvoľnili cestu k prijatiu Slova.“

(Tým, čo bráni k prijatiu Slova nedostatok času, kvôli obstarávaniu obydľia, oň už na celom svete pod vplyvom prírodných pohrôm prichádzajú a ešte aj budú!)

„Ťažkým utrpením budú teraz ľudské duše uvoľnené a pripravené k prijatiu Slova, ktoré im prinášam z Boha! A len tí k tomu ochotní vyjdú zo všetkých útrap k novému bytiu.

Boh je Pán, **On celkom Sám**, a kto ho nechce v pokore uznať takého, aký skutočne je, a nie ako si **Ho vy predstavujete**, ten **je** odsúdený! Imanuel je s Bohom Otcom presne tak nerozlučne úzko spojený ako aj Ježiš a to sa vám musí stať vedením v čase terajšieho obratu svetov! **Mnoho tisíc jazykov bude teraz tu na zemi rozviazaných, aby zvestovali o Imanuelovi medzi všetkými národmi, ako to bolo už zvestované zástupmi anjelov v celom stvorení, lebo je to vôľou Boha Otca.**

„Ako tentoraz prijme človek Slovo, tak sa sám odsúdi. Každý jednotlivec má ešte raz z Božej milosti slobodnú vôľu. Samozrejme **posledný raz**. Ako sa človek k tomu postaví, či odmietavo alebo kladne, **tak sa** potom sám odsúdi, lebo tým ihneď nastane triedenie. Vyčkávanie je odmietnutím; pretože ďalšie čakanie je nemožné. Nemožný je tiež návrat zo zvolenej cesty. Tentoraz platí buď ... alebo! A to hneď! Otáľanie, kritizovanie a chcenie vedieť všetko lepšie sa skončilo.“

„Ešte raz zaznie volanie Pravdy po celej Zemi. Potom ale príde zúčtovanie osudu s každým a bude mu prisúdené, čo si sám utkal. Ľuďom sa dostane konečne to, čo doteraz tvrdošijne hájili. Budú musieť prežiť všetky tie bludy, ktoré vo svojich prianiach alebo v opovážlivých úmysloch sa pokúšali vytvárať alebo ich nasledovať. U mnohých bude to mať za následok divý nárek a škripanie zubov zo strachu, zúrivosti a zúfalstva. Tí, ktorí budú teda veľmi postihnutí zlom a pri súde zavrnutí, pocítia to naraz ako nespravodlivosť a ako krutosť, až budú uvrnutí do **tej** skutočnosti, ktorú doteraz, vo svojom pozemskom živote chceli uznávať ako jedine pravú a ktorú neustále vnucovali aj svojim blíznym. Potom by im mal pomôcť Boh, proti ktorému sa stavali s bezhraničnou namyslenosťou! Budú ho úpenlivo prosiť, volať a budú tiež očakávať, že On vo svojej Božskosti ľahko odpustí i to najhoršie previnenie „nevedomému“ človečikovi. Podľa svojho zdania bude zrazu príliš „vznešený“, než aby mohol také niečo neodpustiť. On, ktorého doteraz tak znevažovali. On ich však **nevyslyší**, ani im viac **nepomôže**, pretože predtým nedbali na jeho **Slová**, ktoré im poslal! A v tom spočíva spravodlivosť, ktorá sa nedá nikdy oddeliť od jeho veľkej lásky. Bolo povinnosťou ľudí, aby **sami** skúmali **Slovo**, ktoré im dal. I keď nechceli uznať jeho poslov ako takých. Hromovým hlasom im preto zaznie v ústrety: „Nechceli ste! Budte preto teraz zahubení a vymazaní z knihy života!“